

че не безъ страхъ посетъ. Знай прочее, Веспие, че азъ съмъ посетъ Фулвій който обезсмъртвамъ вонелитъ.

— Боговетъ да ны пазятъ рече Салустій на ухото на Юлія. Ако Фулвій обезсмърти Веспиа, потомцитъ ще го зематъ като образецъ за страхливцитъ на епохата ни военни.

Вонелитъ са намърваше въ недоумѣніе, когато за утѣшеніе негово и на другитъ извѣстияхъ че трапезата ги чака.

Читателитъ вече позна въ къщата на Главка какъ са давахъ пиршествата въ Помпеи, заради туй считамъ излишно да описвамъ пакъ служеніята и наредбитъ имъ.

Диомедъ, който бѣше любитель на церемонитъ, назначилъ бѣ единъ церемонейстеръ който да показва на сѣкій гостъ мѣстото му.

Трѣба да знаимъ че трапезитъ бѣхъ три и расположены една до друга тѣй щото образувахъ главната буква *покой*. Само на външната страна сѣдахъ гоститъ, вътрешната страна оставаше празна за служеніето на слугитъ. Единитъ край на трапезата бѣ определенъ за Юлія като царица на пиршеството, и двѣ други почетны мѣста, въ срѣдата за една и другитъ край за сенатора отъ Римъ. Другитъ прѣатели насѣдахъ тѣй, щото по младитъ мъже и жени сѣдахъ едни до други, и сѣшитъ редъ са енази и за повъзрастнитъ. Туй правило си има добрината, но не износя на оубъз които искатъ да минуватъ за помлади отъ възраста си.

Столитъ на Юна бѣше поставенъ до възлегаището на Главка. Столоветъ имахъ възглавници съ пухъ и съ вавилонскій шевъ. Намѣсто малкитъ украшения, обыкновенни днесъ въ тържественнитъ пиршества, имаше тогасъ изображения на боговетъ изработени отъ мѣдъ, слонова кость или отъ сребро, нито забравихъ домашнитъ Ларити и священната солища. Надъ трапезата и надъ сътрапезницитъ са простираше богатъ покривъ закаченъ о тавана. На сѣкій жгълъ на трапезата са подпгахъ великолѣпни свѣтлинци, защото ако и да бѣше пладне, салонитъ искусвенно бѣше тъменъ. Множество треножници поставени въ разни мѣста распрьсвахъ куренія благовоини, и на единъ дискъ имаше наредени множество и разнообразни сребърни ссждове и уредната тѣзи изыщностъ надминуваше сѣка въ подобни обстоятелства истинченостъ на днешнитъ Англичани.

Взлѣганіето на боговетъ замѣнуваше тогасъ днешното благословеніе на Христіанитъ, и првото взлѣганіе прѣемаше Веста, като царица на домашнитъ божества.

Подаръ взлѣганіята, и следъ като изсипяхъ цвѣтъ слугитъ по одроветъ и по земята, тѣ туряхъ на главата на сѣкій сътрапезникъ